

Regeringens proposition 2010/11:91

Fortsatt tillämpning i fråga om Iran av lagen
(1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop.
2010/11:91

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 10 mars 2011

Fredrik Reinfeldt

Gunilla Carlsson
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begär regeringen att riksdagen godkänner beslutet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) i fråga om Iran.

FN:s säkerhetsråd antog i juni 2010 resolutionen 1929 som ytterligare skärper de sanktioner mot Iran som gällt, med successiva skärpningar, sedan 2006. Europeiska unionens råd har därefter antagit ett nytt rådsbeslut (2010/413/GUSP), som genomför FN-resolutionen och samlar alla sanktionsbestämmelser i en rättsakt vilken ersätter de gemensamma ståndpunkter som gällt sedan 2007. Sanktionerna i rådsbeslutet har i allt väsentligt genomförts genom en ny rådsförordning (961/2010/EU).

Förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner måste nu ändras till att avse det nya rådsbeslutet. Även förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran måste anpassas till rådsbeslutet och den nya EU-förordningen. Dessutom förutsätter vissa nya restriktioner i rådsbeslutet ett nationellt genomförande och det krävs kompletterande nationella bestämmelser för att EU-förordningen ska kunna tillämpas fullt ut.

Regeringen beslutade därför den 3 mars 2011 att tillämpningen av sanktionslagen i fråga om Iran ska ske enligt det nya rådsbeslutet. Samma dag beslutade regeringen om ändring av förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran, varigenom gällande föreskrifter anpassades till de nya EU-rättsakterna och vissa nya föreskrifter infördes. De nya föreskrifterna innebär förbud mot att utan tillstånd göra, ta emot, utföra eller förmedla vissa överföringar till och från Iran, förbud mot nya medel- och långfristiga åtaganden om ekonomiskt stöd till handel med Iran och förbud mot tillträde till svenska flygplatser för godstransport som utförs av

iranska luftrafikföretag eller som har sitt ursprung i Iran. Bestämmelserna träder i kraft den 10 mars 2011. Beslutet att tillämpa sanktionslagen ska underställas riksdagen för godkännande. Prop. 2010/11:91

Innehållsförteckning

Prop. 2010/11:91

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Ärendet och dess beredning	5
3	FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet	6
4	Utvecklingen i Iran.....	7
5	Genomförande av FN-sanktionerna i EU.....	8
6	Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut.....	9
6.1	Skälen för regeringens förslag och bedömning	9
6.2	Sanktioner som inte kräver svenska författningsåtgärder	10
6.3	Teknisk anpassning av föreskrifter enligt förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran	14
6.4	Sanktioner som kräver ytterligare svenska författningsåtgärder	14
6.4.1	Förbud mot offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran.....	14
6.4.2	Påföljdsbestämmelser när det gäller tillståndspliktiga överföringar.....	15
6.4.3	Hinder mot tillträde till svenska flygplatser	16
6.5	Innebörden av meddelade föreskrifter	17
6.6	Ekonomiska och andra konsekvenser	18
Bilaga 1	Förordning (2011:173) om ändring i förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner	19
Bilaga 2	Förordning (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran.....	20
Bilaga 3	Rådets beslut 2010/413/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP	23
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 mars 2011	34

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2010/11:91

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förordnande den 3 mars 2011 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

2 Ärendet och dess beredning

Förenta nationernas säkerhetsråd antog under åren 2006–2008 flera resolutioner om sanktioner mot Iran. För att genomföra sanktionerna har EU antagit gemensamma ståndpunkter inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. FN antog i juni 2010 resolutionen 1929 (2010) som ytterligare skärpte sanktionerna mot Iran. Resolutionen genomfördes i EU genom ett rådsbeslut om restriktiva åtgärder mot Iran (2010/413/GUSP), vilket även ersatte och upphävde de tidigare gemensamma ståndpunkterna.

Vad rådet beslutat inom ramen för rådsbeslutet 2010/413/GUSP faller i allt väsentligt inom unionens behörighet och har genomförts genom en EU-förordning om restriktiva åtgärder mot Iran (961/2010/EU), vilken ersatt tidigare gällande EG-förordningar om sanktionerna mot Iran.

När det gäller vissa bestämmelser i rådsbeslutet om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter, ekonomiskt stöd till handel med Iran, tillträde till flygplatser för iransk varufrakt och åtgärder för att förhindra att viss undervisning och utbildning ges till iranska medborgare ställs det dock krav på nationellt genomförande.

Restriktionerna angående krigsmateriel infördes 2007 enligt dåvarande gemensamma ståndpunkter (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP). För att genomföra restriktionerna beslutade regeringen i september 2007 förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner samt utfärdade närmare föreskrifter i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Riksdagen godkände den 31 oktober 2007 regeringens förordnande att tillämpa sanktionslagen (prop. 2006/07:132, bet. 2007/08:UU3, rskr. 2007/08:6). Genom rådets beslut 2010/413/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP har det tillkommit ytterligare åtgärder som kräver nationellt genomförande.

Regeringen beslutade därför den 3 mars 2011 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner i enlighet med rådets beslut 2010/413/GUSP. Förordnandet, som beslutades genom förordningen (2011:173) om ändring i förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner, finns i *bilaga 1*. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Förordningen finns i *bilaga 2*. Genom ändringarna införs förbud mot medelfristigt och långfristigt ekonomiskt stöd till handel med Iran och förbud mot att medge tillträde till svenska flygplatser för viss iransk godstransport, samt förtydligas att det inte är tillåtet att göra, ta emot, utföra eller förmedla vissa överföringar till eller från iranska personer, enheter eller organ utan föregående tillstånd. Övriga sanktionsbestämmelser i förordningen, rörande krigsmateriel m.m., behålls men har i förekommande fall anpassats till rådsbeslutet 2010/413/GUSP och rådsförordningen 961/2010/EU.

Förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran, som innehåller de ytterligare restriktiva åtgär-

der som regeringen har beslutat om, har under hand beretts med Inspektionen för strategiska produkter, Finansinspektionen, Exportkreditnämnden, Transportstyrelsen och Tullverket samt Bankföreningen.

Prop. 2010/11:91

3 FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet

Enligt stadgan för Förenta nationerna kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om olika åtgärder, såsom sanktioner, för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan innehålla bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner.

FN:s säkerhetsråd har under åren 2006–2010 antagit fyra resolutioner om Iran, vilka i allt väsentligt innehåller bindande föreskrifter för medlemsstaterna (S/RES/1737/2006, S/RES/1747/2007, S/RES/1803/2008 och S/RES/1929/2010). Resolutionen 1737 (2006) innebär att vissa internationella sanktioner införs vad gäller produkter och tekniskt bistånd som har samband med viss spridningskänslig nukleär verksamhet, reserestriktioner för vissa personer som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare, restriktioner för viss undervisning och utbildning till iranska medborgare samt frysning av tillgångar m.m. för vissa personer och enheter som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare. Resolutionen 1747 (2007) innebär restriktioner även beträffande köp, import och transport av krigsmateriel och liknande produkter, att frysningbestämmelserna och andra finansiella sanktioner utvidgas samt att restriktioner kring gåvor, finansiellt bistånd och liknande till Irans regering införs.

Resolutionen 1803 (2008) uppmanar till vaksamhet vid beviljande av offentligt ekonomiskt stöd till handel med Iran och vid finansinstituts verksamhet med iranska banker, i syfte att undvika att bidra till spridningskänslig nukleär verksamhet eller utveckling av kärnvapenbärare, samt uppmanar till inspektion av laster till och från Iran och av luftfartyg och fartyg som hör till Iran Air Cargo eller Islamic Republic of Iran Shipping Line. Frysning- och reserestriktionerna utvidgas till att omfatta även personer eller enheter som har hjälpt listade personer eller enheter att kringgå eller bryta mot bestämmelserna i FN-resolutionerna.

Genom resolutionen 1929 (2010) skärps sanktionerna ytterligare genom en utökning av vapenembargot, ett förbud för Iran och iranska subjekt att investera i kommersiell verksamhet som omfattar brytning av uran eller produktion eller användning av kärnämne eller kärnteknik. Ytterligare åtgärder införs rörande transportsektorn, bl.a. förbud mot att tillhandahålla bunkringstjänster eller andra fartygstjänster till iranska fartyg som misstänks transportera förbjudna produkter. I resolutionen konstateras även den potentiella kopplingen mellan Irans inkomster från energisektorn och finansieringen av Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet. Frysning av tillgångar utvidgas till att omfatta även personer och enheter inom Islamiska revolutionsgardet och enheter inom

transportsektorn och reserestriktionerna utvidgas till att omfatta motsvarande krets av personer. Vidare uppmanas staterna att förhindra tillhandahållande av finansiella tjänster, inklusive försäkrings- och återförsäkringstjänster, samt överföring till eller från Iran av finansiella eller andra tillgångar som kan bidra till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet.

4 Utvecklingen i Iran

Sedan det år 2002 upptäckts att omfattande kärntekniska anläggningar för bl.a. urananrikning byggts och kärnteknisk verksamhet under lång tid bedrivits i Iran utan att det internationella atomenergiorganet IAEA informerats, kunde omvärlden inte längre känna fullt förtroende för att Iran enbart eftersträvar civil användning av kärnenergi. Som part i icke-spridningsfördraget (NPT) har Iran rätt till sådan civil användning, men också skyldighet att inte utveckla kärnvapen. Sedan ovannämnda anläggningar m.m. blivit kända lämnade Iran en redogörelse till IAEA för sitt kärntekniska program. IAEA har alltsedan 2003 sökt verifiera innehållet i denna redogörelse. Fortfarande återstår ett antal frågor obesvarade, varför IAEA ännu inte har kunnat avgöra huruvida programmet uteslutande är avsett för civila ändamål eller inte.

IAEA har vid ett flertal tillfällen uppmanat Iran att visa sådan öppenhet att de utestående frågorna ska kunna besvaras. Diplomatiska ansträngningar har samtidigt gjorts både utanför och inom IAEA:s ram för att genom förhandlingar uppnå en lösning som på sikt skulle kunna reparera världssamfundets skadade förtroende. Ett grundkrav i detta sammanhang har varit att Iran under en icke-specificerad tidsrymd tills vidare avstår från de mest känsliga kärntekniska verksamheterna såsom höganrikning av uran.

Sedan IAEA hösten 2005 rapporterat till FN:s säkerhetsråd att Iran inte fullgjort sina åtaganden, och FN:s säkerhetsråd våren 2006 uppmanat Iran att ta de steg som IAEA uppmanat till, bl.a. visa full öppenhet samt tills vidare avstå från anrikning, utan att detta gett resultat, antog säkerhetsrådet i juli 2006 resolution 1696 med motsvarande innehåll. Då inte heller denna hörsammades antog säkerhetsrådet i december samma år resolution 1737 enligt artikel 41 i FN-stadgans kapitel 7. Denna folkrättsligt bindande resolution kräver att Iran tills vidare avstår från all kärnteknisk verksamhet som har att göra med anrikning och upparbetning samt allt arbete med anknytning till tungvattenprojekt. Resolutionen innehöll också, som angetts ovan, ett antal sanktionsåtgärder, bl.a. restriktioner mot export till Iran av spridningskänsliga produkter och teknologi, frysning av tillgångar för ett antal iranska företag, organisationer och personer samt vissa reserestriktioner. Eftersom Iran inte inom utsatt tid uppfyllt säkerhetsrådets krav antog säkerhetsrådet i mars 2007 liksom i mars 2008 resolutioner (1747 och 1803) med motsvarande krav. Dessa resolutioner skärpte och utökade också sanktionerna. Under hösten 2009 framkom att Iran under en tid utvecklat en ny anrikningsanläggning i staden Qom, vilket man inte informerat IAEA om i enlighet med gällande regelverk. Detta i förening med fortsatt bristande iranskt samarbete med IAEA

fick FN:s säkerhetsråd att i juni 2010 anta ännu en resolution (1929), som ytterligare skärpte sanktionerna bl.a. på det kärn- och missiltekniska området.

De flesta av de införda sanktionerna är tvingande för FN:s medlemsstater. För att genomföra dem i EU har unionens råd, som närmare beskrivs nedan, antagit ett rådsbeslut (2010/413/GUSP) som i huvudsak följer säkerhetsrådets resolutioner men som på vissa punkter förtydligar eller skärper sanktionerna. I rådsbeslutet har tidigare och nya bestämmelser för genomförandet av FN-resolutionerna samlats i en rättsakt som ersätter tidigare gemensamma ståndpunkter från 2007 och framåt. Rådsbeslutet bifogas som *bilaga 3*. Enligt artikel 29 i EU-fördraget ska medlemsstaterna se till att deras nationella politik överensstämmer med unionens ståndpunkter. Flertalet sanktioner faller dock under EU:s behörighet och genomförs genom en EU-förordning som antagits av rådet och är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Om säkerhetsrådet beslutar att upphäva sanktionerna måste EU ta ställning till om man genom eget beslut ska upphäva eller ändra sina sanktioner.

5 Genomförande av FN-sanktionerna i EU

Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) har rådet således, med stöd av artikel 29 i EU-fördraget, antagit ett rådsbeslut om restriktiva åtgärder mot Iran (2010/413/GUSP). Detta rådsbeslut ersatte de tidigare gällande gemensamma ståndpunkterna om restriktiva åtgärder mot Iran (2007/140/GUSP, 2007/246/GUSP och 2008/652/GUSP). Rådets beslut syftar till att genomföra FN-resolutionerna, men innebär också i vissa avseenden mer ingripande åtgärder än vad FN-resolutionerna kräver. Rådsbeslutet genomförs i sin tur unionsrättsligt genom rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran som antagits med stöd av artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förordningen har ersatt och upphävt den tidigare förordningen (EG) nr 423/2007 med efterföljande ändringar. Delar av genomförandet rör emellertid frågor som faller utanför EU:s behörighet eller som har överlämnats till medlemsstaterna att genomföra nationellt.

De delar i rådets beslut 2010/413/GUSP som faller inom ramen för nationellt genomförande rör restriktioner kring export och import av krigsmateriel m.m. enligt artiklarna 1.1.c och 1.4, vissa begränsningar av nya åtaganden från medlemsstaternas sida om lån, ekonomiskt bistånd eller subventionerade lån till Iran (artikel 9) och av offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran (artikel 8), åtgärder för att förhindra tillträde till flygplatser för varufrakt som utförs av iranska lufttrafikföretag eller som har sitt ursprung i Iran (artikel 17), reserestriktioner (artikel 19) samt åtgärder för att förhindra att viss utbildning ges till iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga kärntechniska verksamhet (artikel 21).

Dessutom innehåller rådsbeslutet en allmän uppmaning till vaksamhet vid affärer med iranska företag m.m. (artikel 14) och bestämmelser om

inspektion av lasttransporter till och från Iran som en åtgärd för att underlätta kontrollen av att sanktionerna följs (artikel 15).

Under nationella åtgärder faller även kravet i rådets förordning 961/2010/EU på att medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för överträdelser av förordningen (artikel 37).

Regeringen har redan vidtagit nationella genomförandeåtgärder genom förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Det är nödvändigt att nu anpassa de nationella åtgärderna till det nya rådsbeslutet och att utfärda ytterligare föreskrifter för att genomföra de sanktioner som tillkommit genom det nya rådsbeslutet fullt ut. En närmare redogörelse för vad som redan omfattas av EU-förordningen och vilka nationella åtgärder som kan behövas i övrigt för att genomföra sanktionerna lämnas nedan i avsnitt 6.

6 Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande den 3 mars 2011 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

Regeringens bedömning: För att åstadkomma ett fullständigt genomförande av vad FN och EU har beslutat om restriktiva åtgärder mot Iran, bör besluten kompletteras med föreskrifter på nationell nivå.

6.1 Skälen för regeringens förslag och bedömning

Regeringen får enligt 3 § första stycket lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) förordna att sanktioner enligt samma lag ska genomföras med anledning av ett beslut som avses i 1 § första stycket samma lag, dvs. ett beslut av FN eller av EU inom ramen för GUSP som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Ett sådant förordnande upphör att gälla om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet, eller om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen. Vid beräkning av tiden för riksdagens godkännande ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

För att genomföra ett förordnande enligt 3 § första stycket sanktionslagen får regeringen enligt 4 § meddela föreskrifter om förbud som syftar till att genomföra sanktioner mot en stat, ett område, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet.

Regeringen beslutade den 6 september 2007 att tillämpa sanktionslagen i fråga om Iran för att genomföra vissa sanktionsåtgärder enligt EU:s då gällande gemensamma ståndpunkter och rådsförordningar. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Föreskrifterna innebär förbud mot att köpa, importera eller

transportera krigsmateriel m.m. från Iran, förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Iran och förbud mot att till Iran sälja eller tillhandahålla viss materiel och teknik med dubbla användningsområden, visst tekniskt eller finansiellt bistånd, vissa förmedlingstjänster och vissa investeringar utan tillstånd när det krävs ett sådant tillstånd enligt rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Sedan sanktionerna skärpts i enlighet med resolution 1929 (2010) och rådets beslut 2010/413/GUSP om vissa restriktiva åtgärder mot Iran har regeringen funnit att det krävs ytterligare nationella åtgärder för att fullt ut genomföra vissa av sanktionerna mot Iran. De utvidgade FN-sanktionerna har gällt sedan juni 2010 och ska inom EU tillämpas sedan juli 2010. Regeringen anser att det är angeläget att se till att sanktionerna nu genomförs fullt ut och att det bästa sättet att åstadkomma detta är att tillämpa sanktionslagen.

Regeringen har därför beslutat att ändra förordnandet om tillämpning av sanktionslagen i fråga om Iran till att avse det senaste rådsbeslutet 2010/413/GUSP, vilket ersatt tidigare gällande gemensamma ståndpunkter. Regeringen har samma dag meddelat nya föreskrifter, vilka innebär förbud mot att utan tillstånd göra, ta emot, utföra eller förmedla vissa överföringar till och från Iran, förbud mot visst tillhandahållande av offentligt eller privat ekonomiskt stöd till handel med Iran och förbud mot att medge tillträde till svenska flygplatser för transport av gods som utförs av iranska lufttrafikföretag eller som har sitt ursprung i Iran, samt anpassat befintliga föreskrifter efter utformningen av de nya EU-rättsakterna. Regeringen har gjort bedömningen att dessa föreskrifter är nödvändiga, och förenliga med unionsrätten, för att fullt ut genomföra sanktionerna mot Iran enligt rådsbeslutet och FN-resolutionerna.

När det gäller åtgärder för att förhindra viss utbildning och undervisning av iranska medborgare meddelas inga föreskrifter, eftersom regeringen bedömer att detta kan hanteras inom ramen för prövningen av ansökningar om uppehållstillstånd för studier enligt 4 kap. 5 § utlänningsförordningen (2006:97).

6.2 Sanktioner som inte kräver svenska författningsåtgärder

Merparten av FN- och EU-sanktionerna mot Iran omfattas av förbudsregler i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007. EU-förordningen är direkt tillämplig i Sverige och det behöver därför inte införas några materiella svenska bestämmelser för att genomföra förbudsreglerna i svensk rätt. Detta gäller framför allt förbudet mot att förse Iran med eller från Iran anskaffa vissa varor, teknik och utrustning, bl.a. produkter med dubbla användningsområden och viss utrustning som kan användas för internt förtryck, enligt särskilda listor som finns bifogade rådsförordningen 961/2010/EU (artiklarna 2 och 4 samt bilagorna I–III). Detsamma gäller tillhandahållande till Iran av tekniskt bistånd, förmedlingstjänster, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till sådana produkter som omfattas av de nämnda förbudslistorna (artikel 5) och förbudet mot

att förse Iran med viktig utrustning och teknik till vissa nyckelsektorer inom olje- och gasindustrin i Iran enligt en särskild förteckning i förordningen, eller med anknuten tekniskt eller ekonomiskt stöd (artiklarna 8–9 och bilaga VI). Även delar av vapenembargot mot Iran omfattas av förbuden i rådsförordningen, nämligen förbudet mot att till förse Iran med tekniskt bistånd, finansiering eller ekonomiskt stöd med anknytning till varor och teknik enligt EU:s gemensamma förteckning över militär utrustning (artikel 5).

Frysning av tillgångar för personer, enheter och organ med koppling till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller verksamhet för utveckling av system för kärnvapenbärare, eller som hjälpt listade personer, enheter eller organ att kringgå eller bryta mot sanktionerna, vissa medlemmar i Islamiska revolutionsgardet och personer med koppling till Islamic Republic of Iran Shipping Line (IRISL), enligt namnlistor som upprättats av FN eller EU, kräver inte heller några särskilda svenska åtgärder, utan gäller automatiskt till följd av att EU-förordningen är direkt tillämplig här. Bestämmelsen om frysning av tillgångar och ekonomiska resurser i artikel 16 i förordningen är utformad som en förbudsreglering enligt vilken inga tillgångar eller ekonomiska resurser får ställas till förfogande för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som anges i bilagorna VII och VIII till förordningen (artikel 16.3). Det är vidare förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå frysningåtgärderna (artikel 16.4).

Förordningen omfattar även en rad sanktioner som riktar sig mot finansiell verksamhet. Detta gäller förbud mot att finansiera vissa företag i Iran som tillverkar viss krigsmateriel, utrustning som kan användas för internt förtryck, eller varor och teknik som är produkter med dubbla användningsområden och som förbjudna för export till eller import från Iran, eller som bedriver bl.a. prospektering eller produktion av råolja och naturgas (artikel 11), förbud mot att godta iranska investeringar i verksamhet som rör brytning av uran, anrikning och upparbetning av uran eller tillverkning av vissa varor och viss teknik som är produkter med dubbla användningsområden (artikel 15), anmälningsskyldighet eller tillståndsplikt vid vissa överföringar till och från iranska personer, enheter och organ, bl.a. kredit och finansinstitut med säte i Iran (artiklarna 21 och 22), förbud för EU:s kredit- och finansinstitut att upprätta nya bankförbindelser av olika slag med sina iranska motsvarigheter och förbud för sistnämnda att öppna kontor, inleda verksamhet eller göra investeringar i EU (artikel 24), förbud mot att sälja eller köpa olika statspapper till eller från Iran (artikel 25) och förbud mot att tillhandahålla försäkring och återförsäkring till bl.a. Irans regering och iranska juridiska personer, enheter och organ (artikel 26).

Även vissa transportrestriktioner regleras i EU-förordningen, nämligen förbud mot att tillhandahålla bunkringstjänster och s.k. ship supply-tjänster för fartyg eller ingenjör- och underhållstjänster för luftfartyg vid rimlig misstanke om att fartygen eller luftfartygen utför transport av förbjudna varor (artikel 28).

Enligt artikel 37 i förordningen 961/2010/EG ska medlemsstaterna fastställa regler om påföljder för överträdelser av förordningen och vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att reglerna tillämpas. Påföljderna

ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Dessa krav uppfylls framför allt genom sanktionslagens bestämmelser om straff, åtal, förverkande och tvångsmedel (8–14 §§ sanktionslagen). Enligt sanktionslagens 8 § andra stycket är det straffbart att bryta mot förbud i förhållande till en stat eller ett område utanför Europeiska unionen eller mot förbud i förhållande till fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av EU med stöd av artikel 215 i EUF-fördraget eller av EG enligt de bestämmelser som gällt före Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009. Det föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, fängelse i högst fyra år. Den som begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. Överträdelse av de nyss redovisade förbudsreglerna i rådsförordningen 961/2010/EU rörande materiel, teknik och tjänster, investeringar, försäkringar, handel med statspapper samt frysning av tillgångar omfattas sålunda av straffansvaret i 8 § andra stycket sanktionslagen.

För försäljning m.m. till Iran av vissa andra varor och teknik, som inte omfattas av förbudet som nämns ovan, krävs det enligt EU-förordningen tillstånd av en nationell behörig myndighet (artikel 3). De varor och den teknik som det här gäller förtecknas i en särskild lista (bilaga IV), som fogas till EU-förordningen. Det krävs även tillstånd för att tillhandahålla vissa tjänster med anknytning till de nämnda varorna och tekniken (artikel 5.2) och för att göra investeringar som rör tillverkning av sådana varor och teknik (artikel 12). Regeringen har i särskilda beslut föreskrivit att Strålsäkerhetsmyndigheten ska vara behörig myndighet för tillstånd beträffande vissa kärnämnen och material m.m. samt att Inspektionen för strategiska produkter ska vara den nationella behöriga myndigheten i övrigt. Tillståndskraven kräver alltså inte några ytterligare åtgärder från svensk sida. Nationella bestämmelser om påföljder för den som överträder dessa regler finns i 6 § förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran och 8 § sanktionslagen. Beträffande behovet av att anpassa bl.a. nämnda bestämmelse i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran, se avsnitt 6.3.

En del bestämmelser i rådets beslut 2010/413/GUSP kan hanteras nationellt utan ytterligare författningsåtgärder. Enligt artikel 8 i rådets beslut 2010/413/GUSP, ska medlemsstaterna, främst för att undvika att ekonomiskt stöd bidrar till spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller till utveckling av system för kärnvapenbärare, visa återhållsamhet med att göra nya kortfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran, inbegripet beviljande av exportkrediter, garantier och försäkringar, till sina medborgare eller enheter som bedriver sådan handel, med vissa humanitära undantag. Medlemsstaterna ska enligt artikel 9 i rådsbeslutet inte heller göra nya åtaganden om lån, ekonomiskt bistånd eller subventionerade lån till Iran, med vissa humanitära undantag och utvecklingsundantag. Dessa bestämmelser kräver inte heller några särskilda författningsåtgärder utan kan hanteras av regeringen på annat sätt. Beträffande behovet av åtgärder för att genomföra förbudet i artikel 8 mot nya medel- och långfristiga åtaganden om stöd till handel med Iran, se avsnitt 6.4.1.

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel och vissa dithörande tjänster till Iran (artikel 1.1c och 1.3 i rådets beslut 2010/413/GUSP) kan Sverige väsentligen uppfylla genom bestämmelserna om förbud mot export av krigsmateriel utan tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel, tillsammans med det ovan nämnda förbudet i rådsförordning (EU) nr 961/2010 rörande tekniskt och finansiellt bistånd med anknytning till viss militär utrustning. Importförbudet avseende krigsmateriel och förbuden rörande paramilitär utrustning har reglerats genom föreskrifter i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. När det gäller behovet av anpassning av dessa föreskrifter till det nya rådsbeslutet, se avsnitt 6.3.

Reserestriktionerna, dvs. åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom Sverige av personer som har förtecknats av FN eller EU i de listor som har bifogats rådets beslut 2010/413/GUSP, kan fullgöras av Sverige genom den viserings- och inresekontroll som normalt sker genom svenska myndigheter. För att det ska vara lättare att iaktta sådana reserestriktioner finns det inom EU även en överenskommelse om att föra in listade personers namn i det så kallade SIS-systemet (Schengen Information System) inom ramen för Schengensamarbetet. Enligt regeringens bedömning finns det således för närvarande inget behov av att reglera denna sanktion i några ytterligare nationella svenska föreskrifter.

Artikel 21 i rådets beslut 2010/413/GUSP innebär att medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att det, på deras territorier eller genom deras medborgares försorg, ges specialiserad undervisning eller utbildning till iranska medborgare inom sådana ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. I nationell rätt finns ett allmänt förbud i 10 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel mot att här i landet utan tillstånd bedriva militärt inriktad utbildning av andra än svenska medborgare. Detta förbud torde täcka in delar av den utbildning som avses i artikel 21 i rådsbeslutet. Vidare omfattas viss relevant utbildning av förbudet i artikel 5.1 i rådsförordning 961/2010/EU mot att till iranska personer, enheter och organ eller för användning i Iran tillhandahålla tekniskt bistånd eller förmedlingstjänster som rör varor och teknik som är produkter med dubbla användningsområden, enligt bilagorna I och II till rådsförordningen, och som är förbjudna för export till Iran, eller som rör tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av sådana varor och teknik. Med iransk person avses dock i rådsförordningen i fråga om fysiska personer alla som vistas eller är bosatta i Iran. Viss utbildning omfattas även av tillståndskravet i artikel 5.2 i rådsförordningen för tekniskt bistånd och förmedlingstjänster som rör ytterligare varor och teknik enligt bilaga IV till förordningen. Regeringen bedömer att restriktionen i rådsbeslutet i fråga om viss utbildning till iranska medborgare dessutom kan hanteras inom ramen för prövningen av ansökningar om uppehållstillstånd för studier enligt 4 kap. 5 § utlänningsförordningen (2006:97) och återkallelse av sådana tillstånd. I frågor om uppehållstillstånd för studier förutsätts en väl fungerande samordning mellan berörda myndigheter.

6.3 Teknisk anpassning av föreskrifter enligt förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran

Prop. 2010/11:91

Enligt förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran gäller, med undantag för vissa fordon, förbud mot att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning (4 §) och förbud mot att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrusning till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran (5 §). I föreskrifterna hänvisas till de definitioner som tillämpas enligt artikel 1 i den tidigare gällande förordningen 423/2007/EG, men ges också definitioner av vad som utgör krigsmateriel i detta sammanhang och av vad som avses med paramilitär utrustning (2 §). Det är vidare enligt förordningens 6 § förbjudet att utan tillstånd sälja, leverera, överföra, exportera eller tillhandahålla materiel, teknik eller tjänster till personer, enheter eller organ i Iran eller för användning i Iran i de fall där det krävs sådant tillstånd enligt artikel 3.1 eller artikel 5.2 i förordningen 423/2007/EG. Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om vilka myndigheter som ansvarar för vissa tillsynsuppgifter när det gäller förbuden i förordningen.

Regeringen har genom förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran gjort vissa ändringar i dessa bestämmelser. Föreskrifterna är oförändrade i sak men har behövt anpassas tekniskt till utformningen av det nya rådsbeslutet och den nya rådsförordningen såvitt gäller artikelhänvisningar och beslutsnumrering samt i något fall begreppsapparat. Således har i bestämmelserna i 1, 2 och 6 §§ ändrats såvitt gäller hänvisningar till EU-rättsakterna. I 6 § har även införts det nya begreppet ”iranska personer, enheter eller organ”, som definieras i artikel 1 i rådsförordningen 961/2010/EU. På grund av att viss omstrukturering och omformulering skett av bestämmelserna i EU-förordningen har förbudet mot att utan tillstånd göra vissa investeringar placerats i en särskild artikel, 6 a §, i förordningen. I förordningens 8 § har Luftfartsstyrelsen och Sjöfartsverket ersatts av Transportstyrelsen.

6.4 Sanktioner som kräver ytterligare svenska författningsåtgärder

6.4.1 Förbud mot offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran

Som nämnts ovan innebär artikel 8 i rådsbeslutet 2010/413/GUSP att medlemsstaterna ska visa återhållsamhet med att göra nya kortfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran. Detta ska ske för att minska utestående belopp och främst för att undvika att bidra till spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckling av system för kärnvapenbärare. Artikeln innebär emellertid även att medlemsstaterna inte får ingå nya medel- och långfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran till sina med-

borgare eller enheter som bedriver sådan handel. Som ekonomiskt handelsstöd räknas bl.a. beviljande av exportkrediter, garantier och försäkringar. Restriktionerna gäller dock inte handel för livsmedels- eller jordbruksändamål samt medicinska eller andra humanitära ändamål. För bedömningen av medel- och långfristighet kan ledning hämtas i OECD:s konsensusavtal om offentligt understödda exportkrediter och i rådets direktiv 98/29/EG av den 7 maj 1998 om harmonisering av huvudbestämmelserna för kreditförsäkringar för medellånga och långa exportaffärer.

Det nya i artikeln i rådsbeslutet är dels att kravet på återhållsamhet skärps, dels att artikeln uttryckligen utsträcks till att också gälla privata aktörer och dels att ett förbud införs för medel- och långfristiga åtaganden. Anledningen till att bestämmelsen angavs omfatta inte bara offentligt utan även privat handelsstöd var att exportkreditverksamheten i vissa EU-medlemsstater ligger på privaträttsliga subjekt, till skillnad från i Sverige där denna uppgift ligger på den statliga myndigheten Exportkreditnämnden. För att inte förtydligandet att artikeln omfattar även privata aktörer skulle missuppfattas som en utvidgning av begreppet handelsstöd, gjordes samtidigt i en protokollsanteckning klart att handelsstöd inte omfattade normal rembursverksamhet som utförs av finansiella institut i den privata sektorn och som inte åtnjuter offentligt stöd.

I Sverige bedrivs alltså sådant handelsstöd som avses i bestämmelsen av Exportkreditnämnden. Även den verksamhet som bedrivs av statligt ägda bolag, t.ex. AB Svensk Exportkredit eller Almi Företagspartner AB, kan innefatta sådant ekonomiskt stöd till handel som omfattas av förbudet mot handelsstöd, såsom det utformats i rådsbeslutet. Normal rembursverksamhet, exportkrediter, försäkringar eller andra garantiliknande förbindelser som utförs av privata banker och andra kreditinstitut, finansiella institut eller försäkringsbolag, och som inte åtnjuter offentligt stöd, får dock anses undantagna från artikelns tillämpningsområde. Enligt regeringens bedömning krävs för att genomföra förbudet att svenska bestämmelser införs med stöd av sanktionslagen.

6.4.2 Påföljdsbestämmelser när det gäller tillståndspliktiga överföringar

I fråga om överföringar av tillgångar till och från iranska personer, enheter eller organ till ett belopp som överstiger 40 000 euro eller motsvarande värde föreskrivs i förordningen 961/2010/EU inte något förbud (artikel 21.1.c). Förordningen ställer endast krav på att tillstånd inhämtas på förhand och regeringen har i enlighet med detta i ett särskilt beslut den 4 november 2010 (dnr UF2010/63935/RS) utsett Inspektionen för strategiska produkter att vara den behöriga myndighet som ska pröva ansökningar om sådant tillstånd.

Sanktionslagens automatiskt verkande påföljdsbestämmelser för den som bryter mot en EU-förordning (8 § andra stycket sanktionslagen) förutsätter att någon har brutit mot ett *förbud* i en EU-förordning. För den som bryter mot ett sådant förbud stadgas straffansvar i 8 § första stycket sanktionslagen. Förordningen 961/2010/EU talar ju i dessa delar inte uttryckligen om något förbud, utan om tillståndskrav. Med hänsyn till den

straffrättsliga legalitetsprincipen får det anses oklart om sanktionslagens straffbestämmelse även omfattar brott mot tillståndsplikten. Mot den bakgrunden finns det enligt regeringens uppfattning skäl att, med stöd av 4 § sanktionslagen, meddela särskilda föreskrifter i frågan.

Regeringen har bedömt att ett förbud av nu avsett slag kan införas trots de unionsrättsliga principerna om att en medlemsstat inte i sin nationella lagstiftning får reglera sådant som är reglerat i en EU-förordning. Här gäller det ju inte att införa nationella materiella regler om vilka åtgärder som kräver tillstånd enligt EU-förordningen. Förbudsreglerna införs endast som en komplettering till EU-förordningens bestämmelser i syfte att fullgöra skyldigheten enligt EU-förordningen att fastställa påföljder för överträdelse av förordningen.

Regeringen har vidare bedömt att ett sådant förbud är fullt förenligt med regleringen i sanktionslagen. Sanktionslagen medger att regeringen får meddela föreskrifter om förbud i fråga om bl.a. in- eller utförsel av varor och andra tillgångar, kreditgivning och näringsverksamhet för att genomföra sanktioner med anledning av ett beslut eller en rekommendation av FN eller ett beslut av EU som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Det nu aktuella förbudet avser de ämnesområden, som anges i 4 § sanktionslagen, och syftar som sagt till att bidra till att genomföra FN- och EU-sanktionerna. Att förbudet införs endast för att åstadkomma de effektiva påföljder som krävs, och inte för att också införa sanktionen i materiellt hänseende, något som redan har beslutats genom EU-förordningen, kan enligt regeringens mening inte utgöra något hinder. Regeringen har vidare ansett att det för tydlighetens och överskådlighetens skull är bäst att hänvisa till regleringen i EU-förordningen när det gäller omfattningen av förbudet.

6.4.3 Hinder mot tillträde till svenska flygplatser

Enligt artikel 17 i rådsbeslutet 2010/413/GUSP ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att förhindra tillträde till flygplatser under deras jurisdiktion för all varufrakt som utförs av iranska lufttrafikföretag eller som har ursprung i Iran med undantag för kombinationer av passagerarflyg och varufrakt. Åtgärderna ska vidtas i enlighet med medlemsstaternas nationella myndigheter och lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt relevanta internationella avtal om civil luftfart.

Enligt 7 kap. 4 § luftfartsförordningen (2010:770) får Transportstyrelsen meddela föreskrifter om bl.a. trafiktillstånd. Det är också Transportstyrelsen som prövar frågor om trafiktillstånd såväl för luftfart i regelbunden trafik som för annan luftfart än luftfart i regelbunden trafik (5–6 §§ luftfartsförordningen). Sådant transport av gods som avses i artikel 17 i rådsbeslutet 2010/413/GUSP sker oftast inte med luftfart i regelbunden trafik utan med chartertrafik. Några föreskrifter som kan användas för att genomföra förbudet mot varufrakt från Iran finns inte. För att genomföra denna sanktion krävs därför svenska författningsåtgärder. Regeringen har ansett att detta bör ske genom föreskrifter med stöd av sanktionslagen. Av 7 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770) framgår emellertid att luftfartyg som är registrerat i ett annat land som har biträtt

Chicagokonventionen och som används för annan luftfart än luftfart i regelbunden trafik får flyga och landa inom svenskt område utan trafiktillstånd under förutsättning att passagerare eller gods inte tas ombord eller sätts i land inom Sverige. Eftersom Iran är part till Chicagokonventionen har regeringen gjort bedömningen att de föreskrifter som meddelas rörande tillträde för godstransporter som utförs av iranska lufttrafikföretag eller som har sitt ursprung i Iran enbart bör gälla transport av gods som tas ombord eller sätts i land i Sverige.

6.5 Innebörden av meddelade föreskrifter

Genom förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran (*bilaga 2*), som regeringen beslutade den 3 mars 2011, har bestämmelserna i 1, 2 och 6 §§ anpassats till de nya EU-rättsakterna genom hänvisningar till rådets beslut 2010/413/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP och rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007. En språklig justering har gjorts i 4 § andra stycket. Förbudet mot att utan tillstånd av Inspektionen för strategiska produkter göra vissa investeringar enligt rådsförordningen har på grund av den omstrukturering och nya artikelindelning som gjorts i rådsförordningen 961/2010/EU placerats i en särskild paragraf. Innebörden av dessa bestämmelser är oförändrade i sak.

När det gäller de nya sanktionsåtgärder som införts genom rådsbeslutet 2010/413/GUSP, är det enligt förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran till att börja med inte tillåtet att utan tillstånd enligt artikel 21 i rådsförordningen 961/2010/EU göra, ta emot, utföra eller förmedla sådana överföringar av tillgångar till eller från iranska personer, enheter eller organ som överstiger 40 000 euro eller motsvarande värde och som kräver förhandstillstånd enligt artikel 21.1.c i rådsförordningen. Sådana tillstånd meddelas av Inspektionen för strategiska produkter.

Enligt förordningen är det inte heller tillåtet att ingå nya medelfristiga eller långfristiga åtaganden om ekonomiskt stöd till handel med Iran, inklusive beviljande av exportkrediter, garantier eller försäkringar. Förbudet gäller dock inte ekonomiskt stöd till handel som gäller livsmedels- eller jordbruksändamål eller medicinskt eller annat humanitärt ändamål. Förbudet gäller inte heller kreditinstituts och finansiella instituts eller försäkringsbolags verksamhet som rör handelsfinansiering genom exportkrediter, rembursar, försäkringar eller andra garantiliknande förbindelser och som inte åtnjuter offentligt stöd.

Det är vidare inte heller tillåtet att medge tillträde till svenska flygplatser för godstransporter som utförs av iranska lufttrafikföretag eller godstransporter som har sitt ursprung i Iran. Förbudet gäller inte kombinationer av passagerarflyg och godstransport. Luftfartyg som omfattas av 7 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770) berörs inte av förbudet.

Slutligen har bestämmelsen om vilka myndigheter som ansvarar för tillsyn över förbuden enligt förordningen ändrats, för det första till följd av att Luftfartsstyrelsen och Sjöfartsverkets verksamhet i aktuella av-

seenden numera överförs till Transportstyrelsen. I bestämmelsen anges även vilka myndigheter som ansvarar för de nya förbuden rörande överföringar respektive tillträde till svenska flygplatser. Bestämmelsen om att berörda myndigheter ska samråda med varandra och lämna varandra nödvändiga uppgifter kvarstår oförändrad. Regeringen konstaterar i detta sammanhang att berörda myndigheter kommer att ha olika grad av ansvar för de övervakande eller informationsinsamlade uppgifter som följer av tillsynen. När det särskilt gäller tillsynen över förbuden rörande krigsmateriel och paramilitär utrustning har Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket en mera central roll, men även Transportstyrelsen kan bidra till att upprätthålla förbuden enligt förordningen i sitt arbete för att kontrollera säkerheten i svenska hamnar och lufthamnar. En smärre justering av Transportstyrelsens ansvar har mot den bakgrunden ansetts befogad.

6.6 Ekonomiska och andra konsekvenser

Flertalet bestämmelser i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran har gällt sedan 2007 och är sakligt oförändrade. Bland de nya föreskrifter som meddelats i förordningen (2011:174) om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran är det endast förbudet mot handelsstöd och tillträde till svenska flygplatser som regeringen själv råder över utformningen av. Förbudet mot vissa överföringar regleras redan genom kraven på förhandstillstånd enligt rådets förordning 961/2010/EU. De ökade kostnader för företag som tillståndskravet eventuellt kan innebära följer således av en redan antagen EU-förordning som regeringen inte nu kan påverka.

De nya förbuden mot handelsstöd och tillträde till svenska flygplatser kan förväntas medföra endast mycket begränsade kostnadsmissiga och andra konsekvenser. Den konsekvensen att näringslivet inte kan påräkna ekonomiskt stöd till handel med Iran i samma utsträckning som tidigare kan medföra en minskad eller i vart fall oförändrad handel med Iran. Detta är dock förenligt med syftet bakom FN:s säkerhetsråds beslut om sanktioner mot Iran, vilka är bindande för medlemsstaterna. Regeringen bedömer även att den tillsyn som Inspektionen för strategiska produkter, Finansinspektionen och Transportstyrelsen förväntas utföra med anledning av de nya bestämmelserna ligger väl inom respektive myndighets befintliga ansvarsområde och inte kan förväntas innebära kostnadsökningar utöver vad som kan rymmas inom nuvarande anslag.

Förordning (2011:173) om ändring i förordningen
(2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen
(1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop. 2010/11:91
Bilaga 1

Svensk författningssamling

SFS 2011:173

Utkom från trycket
den 8 mars 2011

**Förordning
om ändring i förordningen (2007:703) om
tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om
vissa internationella sanktioner;**

utfärdad den 3 mars 2011.

Regeringen föreskriver att 1 § förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska ha följande lydelse.

1 § Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Iran i enlighet med rådets beslut 2010/413/GUSP av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP¹.

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2011.

På regeringens vägnar

GUNILLA CARLSSON

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

¹ EUT L 195, 27.7.2010, s. 39 (Celex 32010D0413).

Svensk författningssamling

SFS 2011:174

Utkom från trycket
den 8 mars 2011

Förordning om ändring i förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran;

utfärdad den 3 mars 2011.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran

dels att 1, 2, 4, 6 och 8 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 4 och 6 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas fyra nya paragrafer, 6 a–d §§, samt närmast före 6 b, 6 c och 6 d §§ tre nya rubriker av följande lydelse.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Iran som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets beslut 2010/413/GUSP av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP¹. Förordningen innehåller även föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007².

2 § För tillämpningen av denna förordning gäller samma definitioner som har beslutats genom artikel 1 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

Förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning

4 § Det är inte tillåtet att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

¹ EUT L 195, 27.7.2010, s. 39 (Celex 32010D0413).

² EUT L 281, 27.10.2010, s. 1 (Celex 32010R0961).

SFS 2011:174

Undantagna från förbudet är fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Iran.

Förbud mot att utan tillstånd tillhandahålla viss materiel och teknik samt vissa tjänster

6 §³ Det är inte tillåtet att utan tillstånd till iranska personer, enheter eller organ eller för användning i Iran

1. direkt eller indirekt sälja, leverera, överföra eller exportera sådana varor eller sådan teknik som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran, eller

2. direkt eller indirekt tillhandahålla sådant tekniskt bistånd, sådana förmedlingstjänster, sådan finansiering eller sådant ekonomiskt stöd som avses i artikel 5.2 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av Inspektionen för strategiska produkter eller, beträffande kärnämnen och material m.m. som finns i bilaga IV till rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och som tillhör kategori A0, av Strålsäkerhetsmyndigheten.

6 a § Det är inte tillåtet att utan tillstånd göra sådana investeringar i iranska personer, enheter eller organ som avses i artikel 12 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av Inspektionen för strategiska produkter.

Förbud mot vissa överföringar

6 b § Det är inte tillåtet att utan tillstånd enligt artikel 21 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran göra, ta emot, utföra eller förmedla sådana överföringar av tillgångar till eller från iranska personer, enheter eller organ som överstiger 40 000 euro eller motsvarande värde och som kräver förhandstillstånd enligt artikel 21.1.c i rådsförordningen.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av Inspektionen för strategiska produkter.

Förbud mot handelsstöd

6 c § Det är inte tillåtet att ingå nya medelfristiga eller långfristiga åtaganden om ekonomiskt stöd till handel med Iran, inklusive beviljande av exportkrediter, garantier eller försäkringar.

Förbudet gäller inte ekonomiskt stöd till handel som gäller livsmedels- eller jordbruksändamål eller medicinskt eller annat humanitärt ändamål.

Förbudet gäller inte kreditinstitut och finansiella institut eller försäkringsbolags verksamhet som rör handelsfinansiering genom exportkrediter, rembursar, försäkringar eller andra garantiliknande förbindelser som inte åtnjuter offentligt stöd.

³ Senaste lydelse 2008:470.

Förbud mot tillträde till svenska flygplatser

SFS 2011:174

6 d § Tillträde till svenska flygplatser får inte medges för godstransporter som utförs av iranska lufttrafikföretag eller godstransporter som har sitt ursprung i Iran.

Förbudet gäller inte kombinationer av passagerarflyg och godstransport.

Luftfartyg som avses i 7 kap. 7 § luftfartsförordningen (2010:770) berörs inte av förbudet.

8 §⁴ Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbuden enligt 4 och 5 §§. Inspektionen för strategiska produkter, Strålsäkerhetsmyndigheten och Finansinspektionen ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 6 §. Inspektionen för strategiska produkter och Finansinspektionen ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbuden enligt 6 a och 6 b §§. Transportstyrelsen ansvarar inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 6 d §. Tullverket ansvarar inom sitt ansvarsområde, i samverkan med Transportstyrelsen, för tillsyn över förbudet enligt 7 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna förordning träder i kraft den 10 mars 2011.

På regeringens vägnar

GUNILLA CARLSSON

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

⁴ Senaste lydelse 2008:470.

Rådets beslut 2010/413/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP

Prop. 2010/11:91
Bilaga 3

27.7.2010

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 195/39

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 26 juli 2010

om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 27 februari 2007 antog Europeiska unionens råd gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽¹⁾, genom vilken FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) genomfördes.
- (2) Den 23 april 2007 antog rådet gemensam ståndpunkt 2007/246/Gusp ⁽²⁾, genom vilken FN:s säkerhetsråds resolution 1747 (2007) genomfördes.
- (3) Den 7 augusti 2008 antog rådet gemensam ståndpunkt 2008/652/Gusp ⁽³⁾, genom vilken FN:s säkerhetsråds resolution 1803 (2008) genomfördes.
- (4) Den 9 juni 2010 antog FN:s säkerhetsråd (nedan kallat *säkerhetsrådet*) FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010), genom vilken man utvidgade tillämpningsområdet för de restriktiva åtgärder som infördes genom FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007) och 1803 (2008) och införde ytterligare restriktiva åtgärder mot Iran.
- (5) Den 17 juni 2010 betonade Europeiska rådet sin allt djupare oro över Irans kärntekniska program och välkomnade antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010). Europeiska rådet, som erinrade om sitt uttalande av den 11 december 2009, uppmanade rådet att anta åtgärder för att genomföra de åtgärder som anges i FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) och åtföljande åtgärder i syfte att genom förhandlingar bidra till en lösning av alla kvarstående frågor rörande Irans utveckling av känslig teknik till stöd för sitt kärntekniska program och sitt missilprogram. Åtgärderna bör inriktas på handeln, den finansiella sektorn, den iranska trans-

portsektorn och nyckelsektorer inom gas- och oljeindustrin samt mot ytterligare personer och enheter uppförda på förteckningen, särskilt Islamiska revolutionsgardet.

- (6) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) förbjuds Iran samt landets medborgare och enheter som är registrerade i Iran eller faller under landets jurisdiktion, samt personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller under deras ledning liksom enheter som ägs eller kontrolleras av dessa, att investera i någon som helst kommersiell verksamhet som omfattar brytning av uran eller produktion eller användning av kärnämne och kärnteknik.
- (7) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) utvidgas de finansiella restriktioner och de reserestriktioner som åläggs i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) till att omfatta ytterligare personer och enheter, inbegripet personer och enheter inom Islamiska revolutionsgardet samt enheter inom Islamic Republic of Iran Shipping Lines.
- (8) I enlighet med Europeiska rådets uttalande ska restriktionerna för inresa samt frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser tillämpas på ytterligare personer och enheter utöver dem som anges av säkerhetsrådet eller av den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 18 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) (nedan kallad *kommittén*) med samma kriterier som säkerhetsrådet eller kommittén har tillämpat.
- (9) I enlighet med Europeiska rådets uttalande bör man förbjuda leverans, försäljning och överföring till Iran av ytterligare artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik utöver dem som fastställts av säkerhetsrådet eller kommittén vilka skulle kunna bidra till verksamhet som rör anrikning, uppberedning eller tungt vatten, utveckling av system för kärnvapenbärare eller bedrivande av verksamhet med anknytning till andra frågor som Internationella atomenergiorganet (IAEA) har uttryckt oro över eller angett som olösta, eller till andra massförstörelsevapen. Detta förbud bör omfatta varor och teknik med dubbla användningsområden.
- (10) I enlighet med Europeiska rådets uttalande bör medlemsstaterna visa återhållsamhet med att göra nya kortfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran i syfte att minska de utestående beloppen, i synnerhet undvika ekonomiskt stöd som kan bidra

⁽¹⁾ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 106, 24.4.2007, s. 67.

⁽³⁾ EUT L 213, 8.8.2008, s. 58.

- till spridningskänslig nukleär verksamhet eller till utveckling av kärnvapenbärare, och förbjuda alla medel- och långfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran.
- (11) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) uppmanas alla stater att med stöd av sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt inspektera alla lastransporter till och från Iran inom sitt territorium, inbegripet kusthamnar och flygplatser, om den berörda staten har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010) är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.
- (12) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) noteras också att medlemsstaterna i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt havsrätten, och med flaggstatens samtycke får begära att få inspektera fartyg på det fria havet om de har information som ger rimliga skäl att anta att fartygen transporterar artiklar som det enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010) är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.
- (13) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) föreskrivs även att FN:s medlemsstater ska beslagta och förstöra artiklar som det enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2009) är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera på ett sätt som inte strider mot deras förpliktelser enligt tillämpliga resolutioner från säkerhetsrådet och internationella konventioner.
- (14) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) föreskrivs dessutom att FN:s medlemsstater ska förbjuda tillhandahållande genom sina medborgares försorg eller från sitt territorium av bunkringstjänster eller andra fartygstjänster till iranska fartyg om de har information som ger rimliga skäl att anta att fartygen transporterar artiklar som det enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010) är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.
- (15) I enlighet med Europeiska rådets uttalande ska medlemsstaterna, i enlighet med sina nationella rättsliga myndigheter och nationella lagstiftning samt i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt relevanta internationella avtal om civil luftfart, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra tillträde till flygplatser inom sin jurisdiktion för alla fraktflygningar från Iran med undantag för kombinationer av passagerarflyg och varufrakt.
- (16) Vidare ska man förbjuda tillhandahållande genom medlemsstaternas medborgares försorg eller från medlemsstaternas territorium av tekniska tjänster och underhållstjänster till iranska fraktluftfartyg om den berörda staten har information som ger rimliga skäl att anta att dessa transporterar artiklar som det enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010) är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.
- (17) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) uppmanas också alla FN:s medlemsstater att förhindra tillhandahållande av finansiella tjänster, inbegripet försäkrings- och återförsäkringstjänster, samt överföring till, genom eller från deras territorium, till eller genom försorg av deras medborgare eller enheter som inrättats enligt deras lagar, eller personer eller finansinstitut på deras territorium, av alla finansiella eller andra tillgångar eller resurser som kan bidra till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller till att utveckla ett system för kärnvapenbärare.
- (18) I enlighet med Europeiska rådets uttalande bör medlemsstaterna förbjuda tillhandahållande av försäkrings- och återförsäkringstjänster till Irans regering, till enheter som är registrerade i Iran eller faller under landets jurisdiktion samt till personer och enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag liksom till enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel.
- (19) Vidare bör man förbjuda försäljning eller köp, förmedlingstjänster eller bistånd i samband med emission av statsobligationer eller statligt garanterade obligationer till och av Irans regering, Irans centralbank eller iranska banker, inbegripet filialer och dotterbolag samt finansenheter som kontrolleras av personer och enheter med hemvist i Iran.
- (20) I enlighet med Europeiska rådets uttalande samt för att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) bör man förbjuda öppnandet av nya filialer och dotterbolag till iranska banker samt av representationskontor för dessa på medlemsstaternas territorium och inrättande av nya samriskföretag och upprättande av ägarintressen från iranska bankers sida i banker inom medlemsstaternas jurisdiktion. Dessutom bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att förbjuda finansinstitut på deras territorium eller under deras jurisdiktion att öppna representationskontor, inrätta dotterbolag eller öppna bankkonton i Iran.
- (21) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) föreskrivs också att staterna ska kräva av sina medborgare och personer som står under deras jurisdiktion samt av företag som är registrerade inom deras territorium eller faller under deras jurisdiktion att dessa visar vaksamhet vid affärer med enheter som är registrerade i Iran eller faller under Irans jurisdiktion, om de har rimliga skäl att anta att dessa affärer skulle kunna bidra till spridningskänslig kärnteknisk verksamhet, till utveckling av system för kärnvapenbärare eller till kränkningar av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010).

- (22) I FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010) konstateras den potentiella kopplingen mellan Irans inkomster från energisektorn och finansieringen av Irans spridningskänsliga kärntechniska verksamhet och det konstateras vidare att utrustning för kemiska processer samt materiel som krävs inom den petrokemiska industrin har mycket gemensamt med den utrustning och det materiel som krävs för viss känslig verksamhet inom kärnbränslecykeln.
- (23) I enlighet med Europeiska rådets uttalande bör medlemsstaterna förbjuda försäljning, leverans och överföring till Iran av viktig utrustning och teknik samt av tillhörande tekniskt och finansiellt bistånd som kan användas inom nyckelsektorer i olje- och naturgasindustrin. Dessutom bör medlemsstaterna förbjuda alla nya investeringar inom dessa sektorer i Iran.
- (24) Förfarandet för att ändra bilagorna I och II till detta beslut bör inbegripa att de personer och enheter som finns uppförda på förteckningen ska informeras om skälen till att de uppförts så att de ges möjlighet att inge sina synpunkter. Om synpunkter inges eller om övertygande nya bevis framlägs bör rådet se över sitt beslut med anledning av dessa synpunkter och informera de berörda personerna eller enheterna om detta.
- (25) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, rätten till egendom och rätten till skydd av personuppgifter. Beslutet bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (26) Detta beslut står också i full överensstämmelse med medlemsstaternas skyldigheter enligt Förenta nationernas stadga och den rättsligt bindande karaktären i FN:s säkerhetsråds resolutioner.
- (27) Det krävs ytterligare insatser från unionen för att genomföra vissa åtgärder.
- klusive programvara, till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, ska vara förbjuden, oavsett om den har sitt ursprung inom deras territorium eller inte:
- a) Artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som ingår i förteckningarna från gruppen av länder som levererar kärnmaterial och från kontrollsystemet för missilteknik.
- b) Ytterligare artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, som fastställs av säkerhetsrådet eller kommittén, vilka kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppberedning eller tungt vatten eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare.
- c) Vapen och dithörande materiel av alla slag, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till sådana vapen och dithörande materiel, samt utrustning som kan användas för internt förtryck. Detta förbud ska inte gälla för andra fordon än stridsfordon som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som endast är avsedda som skydd för EU:s och dess medlemsstaters personal i Iran.
- d) Vissa andra artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som skulle kunna bidra till verksamhet som rör anrikning, uppberedning eller tungt vatten, till utveckling av system för kärnvapenbärare eller till bedrivande av verksamhet med anknytning till andra frågor som IAEA har uttryckt oro över eller angett som olösta. Unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka relevanta artiklar som ska omfattas av denna bestämmelse.
- e) Andra varor med dubbla användningsområden och annan teknik som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden⁽¹⁾ och som inte omfattas av led a, utom för kategori 5 - del 1 och kategori 5 - del 2 i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 428/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

EXPORT- OCH IMPORTRESTRIKTIONER

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av följande artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, in-

2. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på direkt eller indirekt överföring till Iran, eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas territorium av artiklar som avses i punkterna 3 b i och ii i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) för lättvattenreaktorer som påbörjats före december 2006.

⁽¹⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

3. Det ska också vara förbjudet att
- a) tillhandahålla tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av artiklarna, materielen, utrustningen, varorna och tekniken, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,
- b) tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i synnerhet gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för försäljning, leverans, överföring eller export av artiklarna och tekniken, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,
- c) medvetet eller avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av det förbud som avses i leden a och b.
4. Upphandling genom medlemsstaternas medborgares försorg eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 från Iran ska vara förbjuden, oavsett om den har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

Artikel 2

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran, eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg eller luftfartyg som lyder under deras jurisdiktion, av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, inklusive programvara, som inte omfattas av artikel 1, som kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, upparbetning eller tungt vatten, till utvecklingen av system för kärnvapenbärare eller till bedrivande av verksamhet med anknytning till andra frågor som IAEA har uttryckt oro över eller angett som olösta, ska omfattas av godkännande i varje enskilt fall från den exporterande medlemsstatens behöriga myndigheter. Unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka relevanta artiklar som ska omfattas av denna bestämmelse.
2. Tillhandahållande av
- a) tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av dessa artiklar, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,

- b) finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i synnerhet gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för försäljning, leverans, överföring eller export av dessa artiklar, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,

ska också omfattas av godkännande från den exporterande medlemsstatens behöriga myndighet.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får inte bevilja godkännande för leverans, försäljning eller överföring av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 om de fastställer att den berörda försäljningen, leveransen, överföringen eller exporten eller tillhandahållandet av den berörda tjänsten skulle bidra till den verksamhet som avses i punkt 1.

Artikel 3

1. De åtgärder som föreskrivs i artikel 1.1 a, b och c samt 1.3 ska inte tillämpas i förekommande fall om kommittén på förhand och i varje enskilt fall fastställer att det står klart att leveransen, försäljningen, överföringen eller tillhandahållandet av sådana artiklar eller sådant bistånd inte skulle bidra till utvecklingen av Irans teknik till stöd för dess spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller för utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive när dessa artiklar eller detta bistånd är avsett för livsmedels- eller jordbruksändamål, medicinska eller andra humanitära ändamål, under förutsättning att

- a) leveranskontrakten för sådana artiklar eller sådant bistånd innehåller lämpliga slutanvändargarantier, och att
- b) Iran har förpliktat sig att inte använda sådana artiklar i spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller för utveckling av system för kärnvapenbärare.

2. De åtgärder som föreskrivs i artikel 1.1 e och 1.3 ska inte tillämpas om den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten på förhand och i varje enskilt fall fastställer att det står klart att leveransen, försäljningen, överföringen eller tillhandahållandet av sådana artiklar eller sådant bistånd inte skulle bidra till utvecklingen av Irans teknik till stöd för dess spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller för utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive när dessa artiklar eller detta bistånd är avsett för medicinska eller andra humanitära ändamål, under förutsättning att

- a) leveranskontrakten för sådana artiklar eller sådant bistånd innehåller lämpliga slutanvändargarantier, och att
- b) Iran har förpliktat sig att inte använda sådana artiklar i spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller för utveckling av system för kärnvapenbärare.

Den berörda medlemsstaten ska informera övriga medlemsstater om alla undantag som avslagits.

Artikel 4

1. Försäljning, leverans eller överföring av viktig utrustning och teknik till följande nyckelsektorer inom olje- och naturgasindustrin i Iran, eller till iranska eller iranskägda företag med verksamhet inom dessa sektorer utanför Iran, från medlemsstaternas medborgare, eller från medlemsstaternas territorium, eller med användning av fartyg eller luftfartyg som står under medlemsstaternas jurisdiktion ska vara förbjuden, vare sig utrustningen och tekniken har ursprung i medlemsstaternas territorium eller inte:

- a) Raffinering.
- b) Flytande naturgas.
- c) Prospektering.
- d) Produktion.

Unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka relevanta artiklar som ska omfattas av denna bestämmelse.

2. Det ska vara förbjudet att till företag i Iran med verksamhet inom de nyckelsektorer inom olje- och naturgasindustrin i Iran som avses i punkt 1, eller till iranska eller iranskägda företag med verksamhet inom dessa sektorer utanför Iran tillhandahålla:

- a) tekniskt bistånd eller utbildning och andra tjänster rörande viktig utrustning och teknik enligt punkt 1,
- b) finansiering eller ekonomiskt bistånd för all försäljning, leverans, överföring eller export av viktig utrustning och teknik enligt punkt 1 eller att tillhandahålla dithörande tekniskt bistånd eller utbildning.

3. Det ska vara förbjudet att medvetet eller avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av de förbud som avses i punkterna 1 och 2.

RESTRIKTIONER FÖR FINANSIERING AV VISSA FÖRETAG

Artikel 5

Det ska vara förbjudet för Iran, för dess medborgare och för enheter som är registrerade i Iran eller faller under landets jurisdiktion samt för personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller under deras ledning liksom för enheter som ägs eller kontrolleras av dessa att i de territorier som står under

medlemsstaternas jurisdiktion investera i någon som helst kommersiell verksamhet som omfattar brytning av uran eller produktion eller användning av kärnämne och kärnteknik, i synnerhet verksamhet i samband med anrikning och uppberedning samt all verksamhet med anknytning till tungt vatten och teknik med anknytning till ballistiska missiler som kan bära kärnvapen. Unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka relevanta artiklar som ska omfattas av denna artikel.

Artikel 6

Följande ska vara förbjudet:

- a) Beviljande av alla finansiella lån eller krediter till företag i Iran med verksamhet inom de sektorer inom olje- och naturgasindustrin i Iran som avses i artikel 4.1, eller till iranska eller iranskägda företag med verksamhet inom dessa sektorer utanför Iran.
- b) Förvärv av andelar eller förlängning av ett ägarintresse i företag i Iran med verksamhet inom de sektorer inom olje- och naturgasindustrin i Iran som avses i artikel 4.1, eller till iranska eller iranskägda företag med verksamhet inom dessa sektorer utanför Iran, inklusive förvärv av hela sådana företag samt förvärv av andelar och värdepapper förbundna med innehav.
- c) Upprättande av varje form av samriskföretag med företaget i Iran inom olje- och naturgassektorerna enligt artikel 4.1 och med varje dotterföretag eller filial under deras kontroll.

Artikel 7

- 1. Förbudet i artikel 4.1 ska inte påverka uppfyllandet av en förpliktelse i samband med leverans av varor enligt avtal som ingicks före den dag då detta beslut antas.
- 2. Förbuden i artikel 4 ska inte påverka uppfyllandet av en förpliktelse enligt avtal som ingicks före den dag då detta beslut antas och som har samband med investeringar som företaget etablerade i medlemsstaterna gjort i Iran.
- 3. Förbuden i artikel 6 a respektive 6 b

- i) ska inte påverka uppfyllandet av en förpliktelse enligt avtal eller överenskommelser som ingåtts före den dag då detta beslut antas,
- ii) ska inte hindra förlängning av ett ägarintresse om en sådan förlängning utgör en förpliktelse i ett avtal som ingåtts före den dag då detta beslut antas.

RESTRIKTIONER MOT EKONOMISKT STÖD TILL HANDELN

Artikel 8

1. För att minska sina utestående belopp och främst för att undvika att ett ekonomiskt stöd bidrar till spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckling av system för kärnvapenbärare ska medlemsstaterna visa återhållsamhet med att göra nya kortfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran, inbegripet beviljande av exportkrediter, garantier och försäkringar till sina medborgare eller enheter som bedriver sådan handel. Vidare får medlemsstaterna inte ingå nya medel- och långfristiga åtaganden om offentligt och privat ekonomiskt stöd till handel med Iran.

2. Punkt 1 ska inte påverka åtaganden som gjorts före ikraftträdandet av det här beslutet.

3. Punkt 1 ska inte beröra handel för livsmedels- eller jordbruksändamål samt medicinska eller andra humanitära ändamål.

KAPITEL 2

FINANSSEKTORN

Artikel 9

Medlemsstaterna ska inte ingå nya åtaganden om lån, ekonomiskt bistånd eller subventionerade lån till Irans regering, inbegripet genom sitt deltagande i internationella finansinstitut, utom för humanitära syften och utvecklingsändamål.

Artikel 10

1. För att förhindra tillhandahållande av finansiella tjänster eller överföring till, genom eller från medlemsstaternas territorium eller till eller genom försorg av medlemsstaternas medborgare eller enheter som inrättats enligt deras lagar (inbegripet filialer utomlands), eller personer eller finansinstitut på medlemsstaternas territorium, av finansiella eller andra tillgångar eller resurser som kan bidra till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller utvecklingen av system för kärnvapenbärare ska medlemsstaterna stärka kontrollen över finansiella institutioners hela verksamhet inom deras jurisdiktion i deras kontakter med

a) banker med hemvist i Iran, särskilt Irans centralbank,

b) filialer och dotterbolag till banker med hemvist i Iran inom medlemsstaternas jurisdiktion,

c) filialer och dotterbolag till banker med hemvist i Iran utanför medlemsstaternas jurisdiktion,

d) finansenheter som inte har hemvist i Iran men som kontrolleras av personer och enheter med hemvist i Iran.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska finansinstitut åläggas att i sin verksamhet med banker och finansinstitut enligt punkt 1

a) visa kontinuerlig vaksamhet när det gäller kontorörelser, bland annat genom sina program för kundkontroll och enligt sina förpliktelser i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism,

b) vid betalningsuppdrag kräva att fullständiga uppgifter lämnas i fråga om beställaren av transaktionen och dess mottagare samt, om dessa uppgifter inte lämnas, vägra transaktionen,

c) bevara alla register över transaktioner i fem år och på begäran ställa dem till de nationella myndigheternas förfogande,

d) om de misstänker eller har rimliga skäl att misstänka att medel härrör från finansiering av spridning utan dröjsmål rapportera misstänkarna till finansunderrättelseenheten eller annan behörig myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstaten; finansunderrättelseenheten eller denna andra behöriga myndighet ska direkt eller indirekt i tid få tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter samt uppgifter som rör brottsbekämpning som den behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag, inbegripet analysen av rapporter om misstänkta transaktioner,

3. Överföringar av medel till och från Iran ska hanteras enligt följande:

a) Överföringar som ska betalas för transaktioner rörande livsmedel, hälso- och sjukvård, medicinsk utrustning eller för humanitära ändamål ska ske utan förhandsgodkännande. Överföringen ska meddelas den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten om beloppet överstiger 10 000 euro.

b) Alla övriga överföringar till ett belopp som understiger 40 000 euro ska ske utan förhandsgodkännande. Överföringen ska meddelas den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten om beloppet överstiger 10 000 euro.

c) Alla övriga överföringar till ett belopp som överstiger 40 000 euro kräver förhands tillstånd från den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten. Tillståndet ska anses beviljat inom fyra veckor om den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten inte har motsatt sig detta inom denna tidsfrist. Den berörda medlemsstaten ska informera övriga medlemsstater om alla tillstånd som avlagits.

4. Filialer och dotterbolag till banker med hemvist i Iran ska inom medlemsstaternas jurisdiktion åläggas att underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade om alla överföringar av medel som de genomför eller tar emot inom fem arbetsdagar efter överföringarnas genomförande eller mottagande.

Om inte annat följer av överenskommelser om informationsutbyte ska de underrättade behöriga myndigheterna på lämpligt sätt omedelbart överföra dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstater, där motparterna i dessa transaktioner är etablerade.

Artikel 11

1. Öppnande av nya filialer och dotterbolag till iranska banker eller av representationskontor för dessa på medlemsstaternas territorium liksom inrättande av nya samriskföretag, upprättande av ägarintressen eller upprättande av nya bankförbindelser från iranska bankers sida, inbegripet Irans centralbanks, filialer och dotterbolag och andra finansenheter som avses i artikel 10.1, med banker inom medlemsstaternas jurisdiktion ska vara förbjudet.

2. Finansinstitut på medlemsstaternas territorium eller inom deras jurisdiktion ska vara förbjudna att öppna representationskontor, inrätta dotterbolag eller öppna bankkonton i Iran.

Artikel 12

1. Tillhandahållande av försäkrings- och återförsäkringstjänster till Irans regering, till enheter som är registrerade i Iran eller faller under landets jurisdiktion samt till personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag liksom till enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, ska förbjudas.

2. Punkt 1 ska inte gälla tillhandahållande av sjukvårdsförsäkringar och reseförsäkringar till enskilda personer.

3. Det ska vara förbjudet att medvetet eller avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av det förbud som anges i punkt 1.

Artikel 13

Direkt och indirekt försäljning eller köp, direkta och indirekta förmedlingstjänster eller direkt eller indirekt bistånd i samband med emission av statsobligationer eller statligt garanterade obligationer till och av Irans regering, Irans centralbank eller banker med hemvist i Iran eller filialer och dotterbolag inom och utanför medlemsstaternas jurisdiktion till banker med hemvist i Iran eller finansenheter som varken har hemvist i Iran eller inom medlemsstaternas jurisdiktion men som kontrolleras av personer och enheter med hemvist i Iran, liksom till och av alla personer och enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag och enheter som ägs eller kontrolleras av dem, ska förbjudas efter ikraftträdandet av detta beslut.

Artikel 14

Medlemsstaterna ska kräva av sina medborgare och personer som står under deras jurisdiktion samt av företag som är registrerade inom deras territorium eller faller under deras jurisdiktion att dessa visar vaksamhet vid affärer med enheter som är registrerade i Iran eller faller under Irans jurisdiktion, inbegripet Islamiska revolutionsgardet och Islamic Republic of Iran Shipping Lines, och personer och enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, samt enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, för att säkerställa att dessa affärer inte bidrar till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet, till utveckling av system för kärnvapenbäare eller till kränkningar av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010).

KAPITEL 3

TRANSPORTSEKTORN

Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska med stöd av sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt havsrätten och relevanta internationella avtal om civil luftfart, inspektera alla lasttransporter till och från Iran inom sitt territorium, inbegripet kusthamnar och flygplatser, om de har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

2. Medlemsstaterna får i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt havsrätten och med flaggstatens samtycke begära att få inspektera fartyg på det fria havet om de har information som ger rimliga skäl att anta att fartygen transporterar artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

3. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, samarbeta med inspektioner enligt punkt 2.

4. För fraktlufffartyg och handelsfartyg till och från Iran ska det krävas ytterligare information före ankomst eller avresa i fråga om alla varor som förs in i eller ut ur en medlemsstat.

5. När den inspektion som avses i punkterna 1 eller 2 genomförs ska medlemsstaterna beslagta och bortskafta artiklar (exempelvis genom att de förstörs, görs oanvändbara, läggs i depå eller överförs till en annan stat än ursprungs- eller destinationsstaten för omhändertagande) som det enligt detta beslut i överensstämmelse med punkt 16 i FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010), är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera. Beslag och bortskaftande ska genomföras på importörens bekostnad eller, om det inte är möjligt att indriva beloppet för dessa kostnader hos importören, får det, i överensstämmelse med nationell lagstiftning, indrivas hos varje annan person eller enhet som är ansvarig för försöket till olaglig leverans, försäljning, överföring eller export.

6. Tillhandahållande genom medlemsstaternas medborgares försorg eller från territorier under medlemsstaternas jurisdiktion av bunkrings- eller "ship supply"-tjänster, eller andra fartygstjänster till iranskägda fartyg eller fartyg som beställts av Iran, inklusive befaktade fartyg, ska vara förbjudet om medlemsstaterna har information som ger rimliga skäl att anta att fartygen transporterar artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, om inte tillhandahållandet av sådana tjänster är nödvändigt av humanitära skäl eller tills lasten har inspekterats och beslagtagits och förstörts, i enlighet med punkterna 1, 2 och 5.

Artikel 16

Medlemsstaterna ska till kommittén meddela all tillgänglig information om överföringar eller verksamhet som bedrivs av Irans fraktflyg eller av fartyg som ägs eller drivs av Islamic Republic of Iran Shipping Lines i samband med andra företag, vilka kan ha företagits för att undgå sanktionerna i eller i strid med bestämmelserna i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010), eller i kränkning av dessa, inbegripet namnändring eller omregistrering av luftfartyg eller fartyg.

Artikel 17

Medlemsstaterna ska i enlighet med sina nationella rättsliga myndigheter och sin nationella lagstiftning samt i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt relevanta internationella avtal om civil luftfart, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra tillträde till flygplatser under deras jurisdiktion för all varufrakt som utförs av iranska lufttrafikföretag eller med ursprung i Iran med undantag för kombinationer av passagerarflyg och varufrakt.

Artikel 18

Tillhandahållande genom medlemsstaternas medborgares försorg eller från medlemsstaternas territorium av tekniska tjänster

och underhållstjänster till iranska fraktlufffartyg ska vara förbjudet om de har information som ger rimliga skäl att anta att fraktlufffartygen transporterar artiklar som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, om inte tillhandahållandet av sådana tjänster är nödvändigt av humanitära skäl och säkerhetskäl eller tills lasten har inspekterats samt vid behov beslagtagits och bortskaftats, i enlighet med artikel 15.1 och 15.5.

KAPITEL 4

RESTRIKTIONER FÖR INRESA

Artikel 19

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för följande personer och enheter:

a) Personer som förtecknas i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och ytterligare personer som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt enskilda personer inom Islamiska revolutionsgardet som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén. Dessa personer förtecknas i bilaga I.

b) Andra personer som inte omfattas av bilaga I som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive genom att medverka i upphandling av förbjudna artiklar och varor och förbjuden utrustning, materiel och teknik, eller personer som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, liksom personer som har bistått angivna personer eller enheter att kringgå eller bryta mot bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) och 1929 (2010) eller i detta beslut samt övriga högre funktionärer inom Islamiska revolutionsgardet, enligt förteckningen i bilaga II.

2. Förbudet i punkt 1 ska inte gälla transitering genom medlemsstaternas territorium för verksamhet som har direkt samband med de artiklar som avses i leden 3 b i och 3 b ii FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) för lättvattenreaktorer som påbörjats före december 2006.

3. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

4. Punkt 1 ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

i) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,

ii) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna,

iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,

iv) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

5. Punkt 4 ska anses gälla också i fall då en medlemsstat är värd för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

6. Rådet ska vederbörligen informeras om alla fall då en medlemsstat beviljar undantag enligt punkt 4 eller 5.

7. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 när de fastställer att resan är motiverad med anledning av

i) trängande humanitära behov, inklusive religiösa skyldigheter,

ii) nödvändigheten att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och FN:s säkerhetsråds resolution 1929 (2010), inklusive när artikel XV i IAEA:s stadga är tillämplig,

iii) deltagande i mellanstatliga möten, även sådana som stöds av unionen, eller som anordnas av en medlemsstat som innehar ordförandeskapet för OSSE, där det förs en politisk dialog som direkt främjar demokrati, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Iran.

8. En medlemsstat som vill bevilja sådana undantag som avses i punkt 7 ska skriftligen anmäla detta till rådet. Undantaget ska anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

9. När en medlemsstat enligt punkterna 4, 5 och 7 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium av personer som förtecknas i bilaga I eller II ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

10. Om ett undantag har beviljats ska medlemsstaterna underrätta kommittén om inresa till eller transitering genom deras territorium av de personer som förtecknas i bilaga I.

KAPITEL 5

FRYSNING AV PENNINGMEDEL OCH EKONOMISKA RESURSER

Artikel 20

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av följande ska frysas:

a) de personer och enheter som anges i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt de ytterligare personer och enheter som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 12 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och punkt 7 i FN:s säkerhetsråds resolution 1803 (2008) samt enskilda personer inom Islamiska revolutionsgardet och Islamic Republic of Iran Shipping Lines som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén; såsom förtecknas i bilaga I,

b) de personer och enheter som inte omfattas av bilaga I och som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive genom att medverka i upphandling av förbjudna artiklar och varor och förbjuden utrustning, materiel och teknik, och de personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller de enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, samt personer och enheter som har bistått angivna personer eller enheter med att kringgå eller bryta mot bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) och 1929 (2010) eller i detta beslut samt andra högre funktionärer och enheter inom Islamiska revolutionsgardet och Islamic Republic of Iran Shipping Lines liksom enheter som ägs, kontrolleras av dem eller agerar på deras vägnar, enligt förteckningen i bilaga II.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för de personer och enheter som avses i punkt 1.

3. Undantag får göras för penningmedel och ekonomiska resurser som är

a) nödvändiga för att tillgodose grundläggande behov, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,

c) avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

efter det att den berörda medlemsstaten har anmält till kommittén att den avser att vid behov bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan.

4. Undantag får även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som är

a) nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till kommittén och det har godkänts av denna,

b) föremål för en rättslig eller administrativ dom eller skiljedom, eller ett beslut som gäller kvarstad, i vilket fall penningmedel och ekonomiska resurser får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats före dagen för antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till kommittén.

c) nödvändiga för verksamhet som har direkt samband med de artiklar som avses i leden 3 b i och 3 b ii FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) för lättvattenreaktorer som påbörjats före december 2006.

5. Punkt 2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller andra intäkter på dessa konton, eller

b) betalningar till frysta konton i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före den dag då dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

6. Punkt 1 ska inte hindra en förtecknad person eller enhet från att göra en betalning i samband med ett kontrakt som ingåtts innan en sådan person eller enhet togs upp i förteckningen, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har fastställt att

a) kontraktet inte gäller artiklar, materiel, utrustning, varor, teknik, bistånd, utbildning, ekonomiskt bistånd, investeringar, förmedlingsverksamhet eller tjänster som omfattas av förbud enligt artikel 1,

b) betalningen inte direkt eller indirekt tas emot av en person eller enhet som avses i punkt 1,

och efter det att den berörda medlemsstaten tio arbetsdagar före ett sådant beviljande har anmält till kommittén att den avser att göra eller ta emot sådana betalningar eller att vid behov bevilja tillgång till penningmedel eller ekonomiska resurser för detta ändamål.

KAPITEL 6

ANDRA RESTRIKTIVA ÅTGÄRDER

Artikel 21

Medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att specialiserad undervisning eller utbildning ges iranska medborgare, inom sitt territorium eller med anlitande av medlemsstaternas egna medborgare, inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare.

KAPITEL 7

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Inga anspråk, inbegripet för kompensation eller för andra anspråk av detta slag, till exempel kvittningsanspråk eller anspråk enligt en garanti, som har samband med avtal eller transaktioner som direkt eller indirekt, helt eller delvis påverkades av åtgärderna enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) eller 1929 (2010), inbegripet åtgärder av unionen eller någon medlemsstat i enlighet med, enligt kraven för eller med anknytning till genomförandet av säkerhetsrådets relevanta beslut eller åtgärder som omfattas av detta beslut, får beviljas de angivna personer eller enheter som förtecknas i bilaga I eller II, eller någon annan person eller enhet i Iran, inbegripet Irans regering, eller någon annan person eller enhet som väcker talan genom någon sådan person eller enhet eller på dennes vägnar.

Artikel 23

1. Rådet ska genomföra ändringar i bilaga I på grundval av beslut som fattats av säkerhetsrådet eller kommittén.
2. Rådet ska, genom enhälligt beslut på förslag av medlemsstaterna eller unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, upprätta förteckningarna i bilaga II och anta ändringar av denna.

Artikel 24

1. Om säkerhetsrådet eller kommittén för in en person eller enhet i förteckningen ska rådet införa denna person eller enhet i bilaga I.
2. Om rådet beslutar att en person eller enhet ska vara föremål för åtgärder enligt artiklarna 19.1 b och 20.1 b ska det ändra bilaga II i enlighet med detta.
3. Rådet ska meddela sitt beslut till den person eller enhet som avses i punkterna 1 och 2, inklusive skälen till uppförandet i förteckningen, antingen direkt, om deras adress är känd, eller genom att ett meddelande offentliggörs, så att denna person eller enhet ges tillfälle att inge kommentarer.
4. Om kommentarer inges eller om väsentliga nya bevis framläggs ska rådet se över sitt beslut med anledning av dessa kommentarer och informera personen eller enheten om detta.

Artikel 25

1. I bilagorna I och II ska man ange de skäl som säkerhetsrådet eller kommittén lämnat till att de förtecknade personerna eller enheterna har införts med avseende på bilaga I.
2. I bilagorna I och II ska man också införa de uppgifter, om dessa finns tillgängliga, som behövs för att identifiera de berörda personerna eller enheterna, vilka säkerhetsrådet eller kommittén

lämnat i fråga om bilaga I. När det gäller personer kan uppgifterna inbegripa namn och aliasnamn, födelsedatum och födelseort, nationalitet, pass- och ID-kortsnummer, kön, adress (om känd) samt befattning eller yrke. När det gäller enheter kan uppgifterna inbegripa namn, plats och datum för registrering samt registreringsnummer och driftsställe. I bilaga I ska även datum för införandet i förteckningen genom FN:s säkerhetsråds eller kommittén tas upp.

Artikel 26

1. Detta beslut ska vid behov ses över, ändras eller upphävas, särskilt på grundval av tillämpliga beslut av säkerhetsrådet.
2. De åtgärder som avser bankförbindelser med iranska banker i artiklarna 10 och 11 ska ses över inom sex månader från det att detta beslut antagits.
3. De åtgärder som avses i artiklarna 19.1 b och 20.1 b ska ses över med regelbundna mellanrum, åtminstone var tolfte månad. De ska upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24 fastställer att villkoren för tillämpningen av dem inte längre är uppfyllda.

Artikel 27

Gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp ska upphöra att gälla.

Artikel 28

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 26 juli 2010.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande

Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 10 mars 2011

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Carlsson, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt

Föredragande: statsrådet Carlsson

Regeringen beslutar proposition Fortsatt tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

